

Projekt

z dnia 27 czerwca 2018 r.
DRUK NR 1500-1

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin

z dnia 2018 r.

**w sprawie nadania nazwy wężozowi położonemu w granicach administracyjnych miasta
Lublin**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875, z późn. zm.) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Wążóz oznaczony nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, otrzymuje nazwę: Modesta Sękowskiego

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

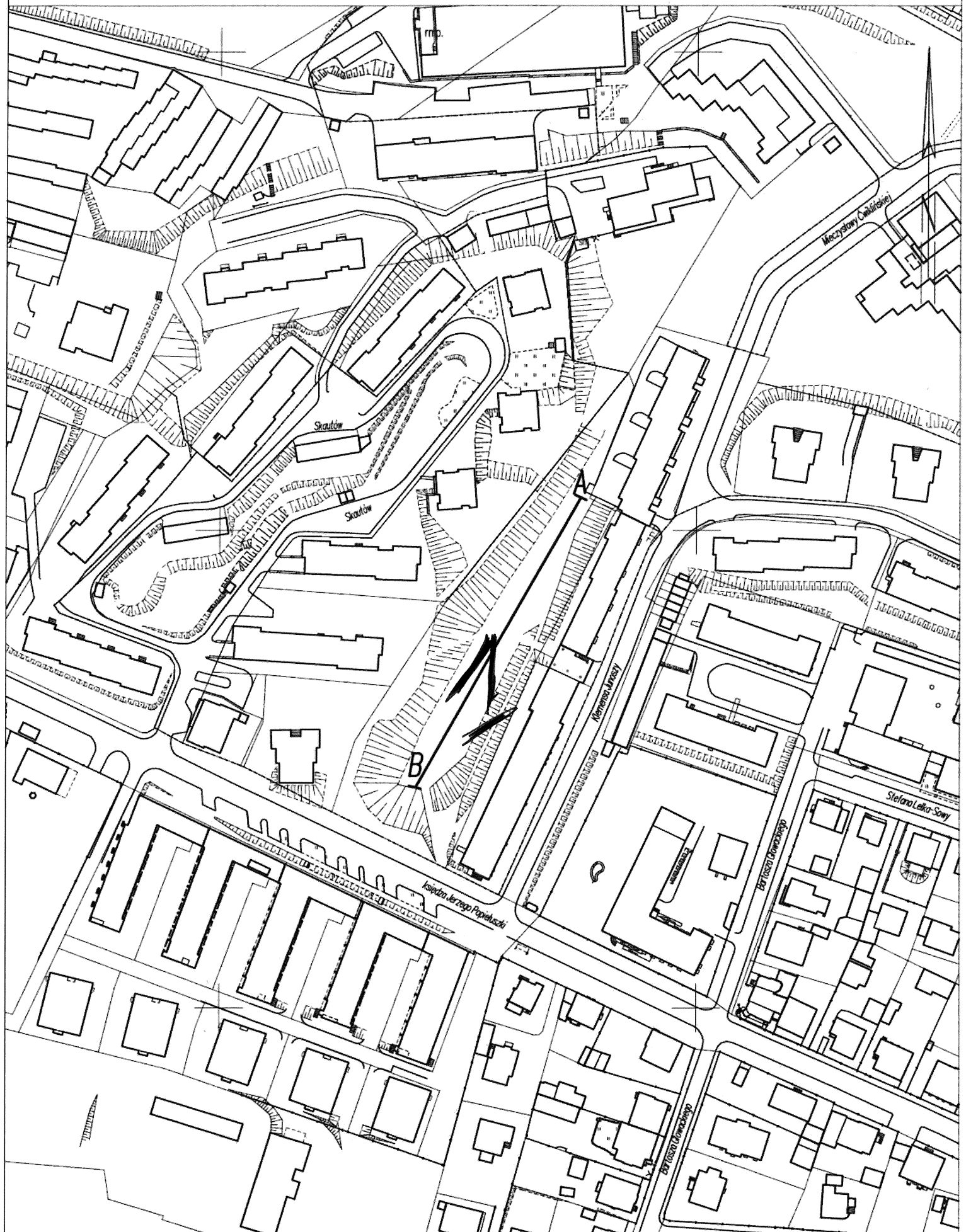
Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady
Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

Marcin N. ...
Anna P. ...
Józef ...
Bartosz ...

Załącznik graficzny
do uchwały nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

UZASADNIENIE

Sękowski Modest (1920–1972), działacz społeczny i spółdzielczości niewidomych.

Urodził się 25 XII we wsi Luberadź w pow. ciechanowskim. Jesienią 1931 uległ ciężkiemu poparzeniu oczu. Wzroku nie udało się uratować w związku z czym od 23 II 1932 przebywał w Zakładzie dla Niewidomych w Laskach.

W latach trzydziestych uformowała się jego osobowość pod silnym wpływem ks. Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Po kilkunastu latach sam o sobie powiedział: «Dlatego wzrok straciłem, aby ratować innych niewidomych od biedy, załamań, poczucia bezradności».

W dn. 2 X 1945 S. wyjechał do Lublina, gdzie rozpoczął studia historyczne na KUL, zakończone absolutorium w r. 1951. Równocześnie przy udziale swoich kolegów ze spółki akcyjnej z Lasek zorganizował pierwszą w Polsce Spółdzielnię Inwalidów Niewidomych, w której został wybrany prezesem. Funkcję tę pełnił do śmierci. We wrześniu 1948 zorganizował oddział lubelski Związku Pracowników Niewidomych (późniejszy Polski Związek Niewidomych), którego prezesem był do śmierci. Przeprowadził na Lubelszczyźnie pierwszy spis niewidomych, wciągając w tę akcję PCK, parafie, Samopomoc Chłopską i służbę zdrowia. Opracował również w r. 1948 biuletyn zawierający zasady nowoczesnej rehabilitacji społecznej i zawodowej niewidomych; rozprowadzał go za pośrednictwem PCK, parafii, Samopomocy Chłopskiej i służby zdrowia.

Zmarł 29 VI 1972 w Lublinie i pochowany został tamże na Starym Cmentarzu przy ul. Lipowej. Był odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim (1959) i Oficerskim (1972) Orderu Odrodzenia Polski.

Marwin N...
Anna R...
Józef...
Bartosz...